

Verslag van de 269ste vergadering van The Dickens Fellowship Haarlem Branch.

De president opent de vergadering en constateert dat het prettig is weer eens gewoon bij elkaar te kunnen komen. De laatste keer was dat in september vorig jaar. Natuurlijk was daar wel de zoombijeenkomst op 7 februari, op de geboortedag van Dickens. Het bestuur heeft inmiddels besloten om daar een jaarlijks terugkerend zoom evenement van te maken. Maar hopelijk blijft dat de enige zoombijeenkomst die wij per jaar zullen houden.

Dan memoreert zij het overlijden van Pietsie Bomans, ons oudste lid, die de oprichtingsvergadering op 6 december 1956 nog heeft meegemaakt.

Zij heeft vragen gehad waarom wij niet meer in Kraantje Lek bij elkaar komen; dat is omdat er in het Tuighuis een ingrijpende verbouwing heeft plaatsgevonden die ons in een hoek gedreven zou hebben. De secretaris deelt mee dat het Charter, dat altijd triomfantelijk bij de trap naar de opkamer hing, naar alle waarschijnlijkheid een vaste plaats gaat krijgen in Trou Moet Blijcken. Waarna een ieder tevreden kijkt en er zelfs een zwak hoera valt te beluisteren.

De penningmeester, die nog steeds ook de president is, heeft geen nieuws. Het wordt tijd om die vacature eens op te vullen. Het liefst door iemand die, als niemand kijkt, iets extra's in de kas stopt. De editor zegt ons toe dat wij een dubbelnummer van The Dutch Dickensian kunnen verwachten. Als wordt gevraagd wanneer dat is, geeft hij ons een blik die door merg en been gaat.

Dan ziet de president een nieuw lid in de zaal en laat het examen aanvangen. Het gaat om mevrouw Ans van Hille-Kabel, de zuster van de ons helaas ontvallen Jan Kabel.

Mevrouw Lokin vraagt welk boek zij onlangs gelezen heeft en dat blijkt Barnaby Rudge te zijn; dit tot genoegen van de heer Jacobs. De heer Van Kessel vraagt naar de naam van de enige Rus die in het werk van Dickens voorkomt, maar dat weet niemand; behalve dan de heer Van Kessel zelf maar dat was te verwachten. Het gaat om Count Smorltork, een gast van Mrs. Leo Hunter in The Pickwick Papers. Dan gaat het nog over de aankomende Annual Conference en de ogen van de president krijgen een verwilderde uitdrukking terwijl de secretaris schielijk een glas besteld bij een obstinate ober. Inmiddels is die afgeblazen waarover meer, verder op in dit verslag. Dan staat de heer Jacobs op. Hij heeft een grote doos met violette schriftjes bij zich, waarin hij Barnaby Rudge tot op het bot analyseert en zegt beschikbaar te zijn voor zowel een korte en een uitgebreide uitleg.

Waarop de president het woord geeft aan de spreker van vandaag: Rolf van Milligen.

Deze worstelt enige tijd met de apparatuur maar opeens gaan alle lichtjes branden en is er duidelijk een mooi gebrom in de projector hoorbaar. Spreker is ooit verzamelaar geworden omdat een een gewiekste handelaar hem daarvan overtuigd had. Deze zag onmiddellijk het potentieel in hem. En het is dan ook een hele verzameling geworden. Van Milligen laat exemplaren van het werk van Dickens in verschillende vreemde talen zien. Overal ter wereld waar hij kwam schoot hij tweede-hands boekwinkeltjes in en vroeg naar een werk van Dickens in de nationale vertaling of indien niet voorradig, in een lokaal dialect. Was er niets aanwezig dan schudde hij het hoofd in onbegrip en maakte dan een aantekening in een zwart opschrijfboekje onder het mompelen van: "daar hoort U meer van". Daar mee de boekhandelaar de stuipen op het lijf jagend.

Van Milligen heeft een interessant verslag bij zich over een tocht naar de top van de Vesuvius. Dat klinkt heel vermoeiend maar als je in een draagstoel zit blijkt het mee te vallen. Het verslag verhaalt van glijpartijen tijdens de afdaling; ja, probeer maar eens goede dragers te vinden.

Hij vervolgt over Dickens' brieven aan Maria Beadnell. In de eerste serie is er duidelijk sprake van verliefdheid die in de tweede serie volledig is verdwenen. Wie "Little Dorrit" kent weet waarom. Waarna het gaat over de "Memoirs of Joseph Grimaldi"; schreef Dickens het of redigeerde hij het, of leende hij alleen zijn naam aan het titelblad.

Spreker laat ook een exemplaar zien van "Pickwick in Timberland"; duidelijk bedoeld om reclame te maken voor een houtverkoper.

Tot slot komen wij bij een uitgave van "The Public Life of Mr. Tulrumbler". Die herinneren wij ons als de burgemeester van Mudfog, waar hij Sniggs opvolgt. Tulrumbler, de self-made man in de kolenhandel, die zich met een paar zakjes kolen opwerkte tot een kolen magnaat.

Bij de uitgave die in het bezit is van spreker was de rug van het boek losgelaten en tot zijn verrassing kwam er een afbeelding van twee gezichten te voorschijn. Ons wordt een blik achter de rug gegund. Verbazingwekkend.

De president bedankt spreker en geeft ons de tijd voor vragen en opmerkingen.

Mevrouw Lokin vraagt of de verzamelaar in de spreker op zoek is naar iets specifiek. Dat doet een verzamelaar altijd, meent spreker, ook onbewust. Het zit er nu eenmaal in, het is zijn of haar lot. De president heeft naar de lichtbeelden gekeken en vraagt zich af wat er op de doorleefde kapt van de "Memoirs of Joseph Grimaldi" staat; 'Beloved bij Charles Dickens' of 'Written by Charles Dickens'. Maar na minitieuze inspectie blijkt het 'Edited by Charles Dickens' te zijn. De heer Klok is aangesloten op het internet en zag daar een uitgave uit 1838 van de "Memoirs of Joseph Grimaldi" by Boz. Zo blijft het allemaal verwarrend en dat hoort ook zo in dit soort zaken. Wij spreken daarna ook nog over een slechte recensie die Edgar Allen Poe over Dickens zou hebben geschreven, maar door Poe altijd ontkend is. Tot op de dag van vandaag toe.

Waarna wij aan tafel gaan. Het is hier dat de heer Waaifoort zich verheft. Na een lofzang op Ari Scheffer stelt hij met genoegen vast dat het Dordrecht was waar de eerste leeskring van de Haarlem Branch van start ging. Laat anderen dat gezegd zijn en zich bescheiden opstellen. Waarop de president de bijeenkomst beëindigt met de constering dat zij die vrijwillig thuis bleven weer eens ongelijk hadden.

The Annual Conference in Haarlem

Het komt er dus ook dit jaar niet van. Twee jaar lang is er door het, in wisselende samenstelling opererend, organisatie-comite gewerkt aan een presentabel programma waar wij met z'n allen trots op konden zijn. Maar de Covid bleef ons dwars zitten en dan nu ook de oorlog in de Oekraïne. Er waren op het beslissingsmoment, dit om het mogelijke financiële verlies beperkt te houden, slecht 31 aanmeldingen waarvan een deel het depositum niet had betaald. Bij velen van ons binnen de Haarlem Branch liep de motivatie ook weg en het "mindless optimism" van het bestuur begon zelfs de aandacht van de autoriteiten te trekken. Het bestuur heeft besloten er geen derde poging aan te wagen. Wellicht nog eens in 2026, als wij 70 jaar bestaan. Daar moeten we het nog maar eens over hebben. Op dit moment geldt: het is wat het is. HQ zal, als alternatief, in juli een zoombijeenkomst organiseren. Alle sprekers krijgen overigens de gelegenheid om, als zij dit willen, hun lezingen voor ons te houden en het bezoek aan Dordrecht, de optionele dag van de Conferentie, hebben wij als Haarlem Branch nog te goed in de zomer van 2023.

On wooden legs (part 3)

Nog een keer dan. In een aantal boeken van Dickens is sprake van zogenaamde "cork legs". In een vraag van naïviteit meende de secretaris dat het hier om kunstbenen ging die gemaakt waren van kurk. Na het openen van een fles wijn trof hij een kurk aan en na die geïnspecteert te hebben liet hij die theorie varen. De slijtage zou enorm geweest zijn. Wat en hoe dan wel. In haar essay "Dickens, Wegg and Wooden Legs" schrijft Adrienne E. Gavin (USSC Dickens Project) – When an amputee had recovered safely and sufficiently enough to begin wearing a wooden leg there were various types to choose from. The broad division was between the expensive and more aesthetically pleasing artificial limbs also popularly known as "cork legs," and the common wooden legs of what we might call the "peg" or "pin" variety such as Wegg uses. Cork legs were often articulated and included various springs and joints. "Everybody was walking about St. Peter's and the Vatican on somebody else's cork legs" writes Dickens of tourists in Rome in *Little Dorrit* (498). "These legs were called 'cork legs' in England, not because they were made of cork, for they were not, but because the best kind of them were made in London in Cork Street" (Forse 427). Common wooden legs by contrast did not offer jointed movement, and were widespread among the poorer classes. They were, however, also sometimes worn for practical reasons by those who could afford the more expensive kind. – U bent op de hoogte.

Adreswijziging

Een aantal van U zal het zijn opgevallen dat het adres van de afzender op de envelop en rechts bovenaan het briefpapier is gewijzigd. De secretaris is in handen gevallen van de Woonzorg en is, samen met mevrouw de secretaris, in een appartement in Broek in Waterland terecht gekomen waar de Haarlem Branch fakkelt onvermoeibaar brandende gehouden wordt; zoals U dat gewend bent.

Scrapbooks

In het laatste nummer van *The Dickensian* staat een artikel van het Charles Dickens Museum over zogenaamde "scrapbooks". In de loop der jaren blijken er door de bij de Central Fellowship aangesloten leden 97 plakboeken gevuld te zijn met allerhande knipsels, plakplaatjes, pamfletten, etc.

etc. die betrekking hebben op Dickens. Deze worden nu zorgvuldig geconserveerd en gecatalogiseerd. Als U geïnteresseerd bent hoe dat in zijn werk gaat kijk dan op <https://youtube./H8JqedKkMK8w>

Dickens Fellowship Council

In april was er weer een Council meeting. Het was een zoombijeenkomst want bij velen binnen de Fellowship bestaat het idee dat het een kwestie van tijd is voor er weer een nieuwe Covid variant op ons wordt losgelaten; laten wij hopen van niet. Vandaar de veilige optie van de zoom. De opkomst was beperkt, veel afmeldingen waaronder de 'honorary general secretary' die bij het cricket zat.

De vaste Annual Conference bezoekers onder ons zullen willen weten dat Peter Duggan en George Thomas het afgelopen jaar zijn overleden.

Ian Dickens zal deze zomer aftreden als president van de internationale Dickens Fellowship. Hij is dat drie jaar geweest, een jaar langer dan gewoonlijk en wordt opgevolgd door professor Cathy Waters.

En natuurlijk waren er hoopvolle vragen of de Annual Conference dan misschien volgend jaar in Haarlem zal worden georganiseerd. Maar meegedeeld dat dit zeer onwaarschijnlijk is.

In 1842, 180 jaar geleden, bezocht Dickens Cornwall; een feit dat de eigenaar van het landgoed St. Michael's Mount, Lord St. Levan, niet ongemerkt voorbij wil laten gaan. Het ligt in de bedoeling dat daar in oktober 'an event' wordt georganiseerd. Als het maar geen zoom wordt.

De redactie van The Dickensian meldt dat er een website in de lucht is met de naam dickensian.org.

Een soort Anglo-Bengalee die academici die graag willen publiceren in The Dickensian, geld aftroggelen. Tegen dit soort cyber-crime, want dat is het, blijkt formeel niets tegen te doen hoezeer het ons ook tegen de borst mag stuiten.

Plaatje.

Op de laatste bijeenkomst heeft onderstaande afbeelding al gecirculeerd maar dan nu nog eens voor iedereen. Wij kregen onderstaande vraag binnen van Ian Keable, die ondermeer lid is van The Magic Circle with Gold Star. Dat is op zich al heel wat en dan komt daar ook die ster nog eens bij.

-I have a rather unusual query relating to an image apparently drawn for *Sketches by Boz*. The image is attached. The information relating to it is that it appeared in a Dutch translation of the book in a journal called *Humoristisch Album* dated 1857. However this appears to be incorrect. The earliest translation of *Sketches by Boz* in Dutch was *Schetsen en Portretten* 1844, but the image doesn't appear in that book (the original images by Cruikshank are reproduced).

The image relates to "three thimbles and a pea", or thimble rigging as it was know, basically a con game, rather like the "three card trick". Dickens writes about one in hoofdstuk 12, "Greenwich Fair"; so I assume the illustration relates to that passage.

Deze oplichters praktijk stond in Amsterdam bekend als "balletje, balletje" waarbij men moest raden onder welke vingerhoed het balletje zat dat door een gewiekste Montague Tigg gemanipuleert werd. Ian vraagt of iemand van ons hem verder kan helpen. Email: ian@iankeable.co.uk

